

اولویت بندی میزان علاقمندی استفاده از روش های آموزشی- ترویجی به منظور کسب اطلاعات توسط نخل کاران (مورد مطالعه: شهرستان سراوان)

مهناز ناروئی^۱، حسن صدیقی^۲، محمد چیدری^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، ^۲ دانشیار گروه ترویج و

آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، ^۳ استاد گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

Mahnaznaroey@yahoo.com

انتخاب روش‌های ترویجی مناسب و به کارگیری درست آنها، اهمیت و نقش قابل توجهی در موقیتی برنامه‌های ترویجی و تحقق اهداف دارد، چرا که انتخاب روش‌های آموزشی مناسب و مورد علاقه مخاطبین یکی از عوامل کلیدی در زمینه آموزش اثربخش به شمار می‌برند. هدف کلی این پژوهش بررسی میزان اولویت علاقمندی نخل کاران به استفاده از روش های آموزشی- ترویجی جهت کسب اطلاعات فنی نخل کاری می‌باشد. جامعه آماری این تحقیق، نخل کاران ۱۹ روستا از توابع شهرستان خرما خیز سراوان بوده که تعداد نمونه آماری براساس فرمول کوکران ۲۸۰ نفر برآورده است. روش جمع آوری اطلاعات در این تحقیق از طریق مطالعه اسنادی و به شیوه میدانی صورت گرفت. وسیله اصلی مورد استفاده در این تحقیق پرسشنامه بود که برای سنجش اعتبار آن مقدار ضریب کرونباخ آلفابرابا ۰.۸۹ درصد محاسبه گردید. نتایج حاصل از آزمون توصیفی نشان داد، روش های آموزشی- ترویجی مورد استفاده نخل کاران به ترتیب بازدید از باغات نمونه و الگو، شرکت در دوره های آموزشی- ترویجی، شرکت در کارگاه های آموزشی، مشاهده فیلم های آموزشی و استفاده از لوح های فشرده مرتبط با موضوع خرما بود که رتبه های اول تا پنجم را داشتند.

کلید واژه: نخل کاران، کسب اطلاعات، اولویت علاقه مندی و روش های آموزشی- ترویجی.